

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Administrare Fiscală
Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor**

Str. Apolodor nr. 17
Sector 5, București
Tel : + 021 3199754
Fax : + 021 3368548
e-mail :Contestații.ANAF@mfinante.ro

DECIZIA nr.449/23.11.2011

privind soluționarea contestației depuse de

S.C. .X.S.R.L.

înregistrată la Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția
generală de soluționarea a contestațiilor
sub nr.**907110/11.07.2011**

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, prin adresa nr..**X./08.07.2011**, înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor sub nr. **X/11.07.2011**, asupra contestației, nr..**X./16.06.2011**, depusă de **S.C. .X.S.R.L.**, cu sediul în **Orașul .X., Str. .X. nr.X, județul .X., cod poștal X, CUI X.**

Contestația este formulată împotriva **Deciziei pentru regularizarea situației nr..**X.19.05.2011****, emisă în baza Procesului Verbal nr..**X./156 – IF/19.05.2011**, încheiate de reprezentanții Direcției județene pentru accize și operațiuni vamale **.X.**, prin care s-au stabilit în sarcina **S.C. .X.S.R.L.** obligații suplimentare în sumă totală de **.X. lei** reprezentând, diferențe de plată pentru TVA în sumă de **.X. lei**, majorări și dobânzi de întârziere T.V.A. în sumă de **.X. lei**, respectiv penalități de întârziere în sumă de **.X. lei**.

În raport de data comunicării sub semnătură a **Deciziei pentru regularizarea situației nr. .X. lei, în data de 20.05.2011**, contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 alin.(1) din Ordonanța Guvernului din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fiind înregistrată la Direcția județeană pentru accize și operațiuni vamale **.X.**, în data de **17.06.2011**, dată înscrisă pe ștampila de înregistrare aplicată de organul vamal pe originalul contestației aflată la dosarul cauzei.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art.205, art.206 art.207 alin(1) si art.209 alin.(1) lit.c) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la data depunerii contestației **S.C. .X.S.R.L.** regăsindu-se la pozitia nr.980 din Anexa 2 la Ordinul Președintelui A.N.A.F. nr.2730/2010

privind organizarea activității de administrare a marilor contribuabili, Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este legal investită să se pronunțe asupra contestației formulată de către **S.C. .X.S.R.L..**

I. Prin contestație, S.C. .X.S.R.L. aduce în susținere următoarele argumente:

Societatea învederează că actul atacat este nelegal întrucât, la momentul importului erau incidente dispozițiile art.109 alin(6) din HG nr.1114/2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României, precum și prevederile anexelor din O.M.F.P. nr.687/2001 pentru aprobarea valorilor în vamă. De asemenea, societatea susține că, obligațiile vamale în vamă au fost calculate pe baza declarației vamale dar și pe baza documentelor atașate acesteia. În continuare contestatoarea afirmă că, *„de la data introducerii bunului în țară - 11.05.2006 – și până în prezent nu a intervenit nici o schimbare ulterioară (elemente noi de taxare sau documente necunoscute ori ascunse organului de control vamal la data importului)”*, de natură a pune sub semnul îndoielii legalitatea realizării operațiunii de control vamal ulterior.

Totodată, societatea arată că, măsura stabilirii accesoriilor este nelegală întrucât *„creanța este nedatorată”* și reiterează faptul că *„prin actul de control de fond, respectiv RIF nr..X. /30.06.2008 au fost stabilite toate obligațiile societății pentru perioada 01.04.2002-31.12.2007 inclusiv, iar cu privire la importurile efectuate de societate în perioada controlată organul de control fiscal nu a stabilit obligații suplimentare, astfel ca la acesta dată, apreciem că RIF nr..X. /30.06.2008 are autoritate de lucru judecat cu privire la perioada și baza impozabilă verificată”*.

Contestatoarea transmite Direcției generale de administrare a marilor contribuabili cu adresa nr..X./27.07.2011 o serie de documente reprezentând puncte de vedere ale direcțiilor de specialitate din cadrul MFP – ANAF, precum și jurisprudență constând în decizia de soluționare a unei contenstații similare, soluționată de DGFP .X. și care, afirmă societatea, vin în susținerea afirmațiilor sale.

II.Prin Decizia pentru regularizarea situației nr..X.19.05.2011, s-au stabilit obligații în sarcina societății în suma totală de **.X. lei** reprezentând taxă pe valoarea adăugată precum și accesorii aferente acesteia.

Urmare controlului vamal ulterior efectuat, reprezentanții DJAOV .X. au constatat că societatea a declarat eronat valoarea în vamă - baza de impozitare – *“pentru calculul drepturilor vamale datorate, ca fiind valoarea din lista de valori în vamă aprobată de Ordinul Ministrului Finanțelor Punblice*

nr.687/2001 pentru aprobarea valorilor în vamă și nu valoarea de tranzacție prin care s-a stabilit prețul autoutilitareii second hand X, valoarea înscrisă în factura externă prezentată autorității vamale cu ocazia importului fapt care a condus la stabilirea unei valori mai mici în ceea ce privește drepturile vamale datorate și achitate în vamă, comparativ cu drepturile vamale datorate prin stabilirea unei baze de impozitare având valoarea de tranzacție.”

Organele vamale invocă în susținerea constatărilor prevederile art.77, alin.(1) și alin.(2), art.141, alin.(1) și alin.(2) din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, art.109, alin (1), alin.(4), alin.(5) și alin.(6) din HG nr.1114/2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, art.1, partea I-a Reguli de evaluare în vamă din Acordul privind aplicarea articolului VII al Acordului General pentru Tarife și Comerț 1994(GATT) și notele relative la acesta, ratificat prin Legea nr.133/1994, publicată în Monitorul Oficial al României 360/27.12.1994.

III.Luând în considerare susținerile contestatoarei și documentele invocate de aceasta, constatările organelor de control vamal și actele normative invocate de contestatoare și de organele de control vamal, se rețin următoarele:

Referitor la obligațiile de plată, în sarcina societății, în sumă totală de .X. lei reprezentând, diferențe de plată pentru TVA în sumă de .X. lei, majorări și dobânzi de întârziere T.V.A. în sumă de .X. lei, respectiv penalități de întârziere în sumă de .X. lei,

Agencia Națională de Administrare Fiscală prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor este investită să se pronunțe dacă valoarea în vamă ce trebuia declarată în cazul operațiunii de import a unei autoutilitare folosite, import Germania se stabilește la nivelul listei de valori în vamă aprobată prin O.M.F.P. nr.687/2001 pentru aprobarea valorilor în vamă, sau la nivelul prețului înscris în factura externă prezentată autorității vamale cu ocazia punerii în liberă circulație a bunului.

În fapt, S.C. .X.S.R.L. a pus în liberă circulație cu declarația vamală nr..X./25.05.2006 înregistrată la Biroul vamal X. .X. o Autoutilitară second-hand marca .X. .X., serie de șasiu nr..X., capacitate cilindrică .X. cmc, an de fabricație 2002, culoare alb. Autovehiculul a fost încadrat la poziția tarifară 87.04.22.99 – “autovehicule pentru transportul mărfurilor, altele, cu motor cu piston cu aprindere prin compresie (diesel sau semidiesel) cu o greutate în sarcină maximă peste 5 tone, dar de maxim 20 tone – uzate”, conform Tarifului vamal de import al României aplicabil în 2006. La data efectuării operațiunii de

import definitiv, valoarea în vamă a autoutilitareii a fost stabilită conform anexei 4 la O.M.F.P. nr.687/2001 privind aprobarea valorilor în vamă, la valoarea de .X. Euro, la cursul de schimb valutar de X lei/Euro, declarantul înscriind la rubrica 47 (calculul impozitărilor), din declarația vamală susamintită, suma de X lei.

Urmare controlului ulterior desfășurat, reprezentanții DJAOV .X. au constatat că societatea a declarat eronat valoarea în vamă pentru calculul drepturilor vamale datorate pentru autoutilitara în cauză, ca fiind **valoarea din anexa 4 de valori în vamă aprobată prin Ordinul Ministrului Finanțelor Publice nr.687/2001 și nu valoarea de tranzacție reprezentând valoarea înscrisă în factura externă prezentată autorității vamale la momentul importului**, stabilind totodată obligații vamale suplimentare în sumă de .X. lei, reprezentând TVA și accesorii aferente acesteia, conform Deciziei pentru regularizarea situației nr..X.19.05.2011.

In drept, potrivit prevederilor art.77, alin.(1) din **Legea nr.141/1997, privind Codul vamal al României**, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare la data efectuării importului, conform căroră:

“Procedura de determinare a valorii în vamă este cea prevăzută în [Acordul](#) privind aplicarea articolului VII al Acordului general pentru tarife și comerț (G.A.T.T.), încheiat la Geneva la 1 noiembrie 1979, la care România este parte.”

Potrivit dispozițiilor art.1 din Decretul Consiliului de Stat nr.183/1980 privind aplicarea articolului VII al Acordului General pentru Tarife și Comerț încheiat la Geneva la 12 aprilie 1979 - G.A.T.T. – X și protocolul la acest acord, încheiat la Geneva la 1 noiembrie 1979:

*“Valoarea în vamă a mărfurilor importate va fi **valoarea de tranzacție, adică prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfuri** când acestea sînt vîndute pentru export cu destinația țării de import, după o ajustare conform dispozițiilor (....):”*

Pornind de la aceste prevederi societatea a dat o interpretare eronată dispozițiilor art.109 alin.(6) din HG 1114/2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României, potrivit căroră „**Valoarea în vamă a autovehiculelor și a vehiculelor folosite se stabilește pe fiecare categorie de vehicule, prin ordin al ministrului finanțelor publice, ținându-se seama de vechimea și de caracteristicile tehnice ale acestora.**”, în sensul că aceste dispoziții ar constitui o derogare de la principiile determinării valorii în vamă ca „**valoarea de tranzacție, adică prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfuri**”, astfel contestatoarea declarând valoarea în vamă în baza anexelor reglementate prin O.M.F.P. nr.687/2001 pentru aprobarea valorilor în vamă, precum și în aplicarea pct.12 din Anexa 6 la Regulamentul de

aplicare a Codului vamal al României aprobat prin HG nr.1114/2001 intitulată *“Condițiile și limitele privind introducerea și scoaterea din țară a bunurilor aparținând călătorilor și altor persoane fizice”*, conform căruia: *“Pentru autovehiculele și vehiculele introduse sau scoase din țară de **călători și de alte persoane fizice stabilite în România sau domiciliat în străinătate** valoarea în vamă se stabilește potrivit [art. 109](#) alin. (5) și (6) din prezentul regulament.”*

Din coroborarea acestor prevederi se reține că numai valoarea în vamă pentru autovehiculele folosite introduse în țară de călători și de alte persoane fizice se stabilește în conformitate cu dispozițiile O.M.F.P. nr.687/2001 pentru aprobarea valorilor în vamă, precum și în aplicarea pct.12 din Anexa 6 la Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României aprobat prin HG nr.1114/2001.

În același sens este și punctul de vedere al Direcției de politici și legislație în domeniile vamal și nefiscal, din cadrul Direcției generale legislație cod fiscal, transmis cu adresa nr..X./27.06.2011, arătând că: *”În ceea ce privește prevederile art.109 alin.6 din HG 1114/2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României(...) acestea se referă la valoarea în vamă a autovehiculelor și vehiculelor folosite **introduse în țară de călători și persoane fizice**,(...)”*, precum și, *“în cazul în care autoritatea vamală română a avut suspiciuni cu privire la valoarea de tranzacție declarată de persoana juridică română în calitate de importator, considerând că această valoare este mai mică decât cea declarată la autoritatea vamală română pentru bunuri identice, avea posibilitatea, potrivit art.59 din Ordinul vicepreședintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.7521/2006, pentru aprobarea Normelor metodologice privind realizarea supravegherii și controlului vamal ulterior, de a efectua corespondență externă cu administrația vamală din țara de expediere a bunului, în baza acordurilor și convențiilor de cooperare vamală, urmând ca documentele obținute pe această cale să poată constitui mijloace de probă pentru determinarea valorii în vamă. Precizăm că solicitarea asistenței vamale a țării exportatoare trebuie precedată de o serie de demersuri proprii, inclusiv notificarea importatorului privind motivele de suspiciune, solicitarea acestuia de a furniza informații privind importurile anterioare efectuate de către același importator, verificarea statutului acestuia.”*

În concluzia punctului de vedere al direcției de specialitate mai sus invocate se arată că *“**în mod eronat**, în cazurile la care faceți trimitere, organele de control care au efectuat controlul vamal ulterior **au recalculat taxele la import, datorate de societăți comerciale, în conformitate cu art.109 alin.(6) din HG 1114/2001 pentru aprobarea Regulamentului de***

aplicare a Codului vamal al României și Ordinul ministrului finanțelor publice nr.687/2001 pentru aprobarea valorilor în vamă”.

Mai mult se reține că, prevederile art.109 din HG 1114/2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României, **stabilesc** procedura de determinare a valorii în vamă în funcție de caracterul tranzacțiilor și de titularii operațiunilor de introducere a mărfurilor în țară, respectiv :

Operațiuni efectuate de persoane juridice și anume:

Art. 109

*“(1) Determinarea valorii în vamă a mărfurilor care fac **obiectul unor tranzacții comerciale** se efectuează potrivit regulilor cuprinse în Codul vamal al României și în alte reglementări vamale. Pentru valoarea astfel stabilită se depune o declarație pentru valoarea în vamă, conform modelului prevăzut în anexa nr. 5.*

(2) Pentru mărfurile primite de persoanele juridice, care nu fac obiectul unor tranzacții comerciale, valoarea în vamă o constituie valoarea înscrisă în documentele primite de la expeditorul extern și în declarația pentru valoarea în vamă depusă de persoana juridică destinatară.

(3) Pentru mărfurile ale căror prețuri definitive se stabilesc pe bază de cotații bursiere și pentru mărfurile a căror valoare definitivă se determină pe baza rezultatelor determinărilor cantitative și calitative efectuate potrivit condițiilor menționate în contractele comerciale, valoarea în vamă se determină pe baza facturii pro forma emise de furnizor, cu prețurile cunoscute la data întocmirii acesteia. În termen de 150 de zile de la data declarației vamale se depune factura definitivă pe baza căreia se fac regularizările privind obligațiile de plată în vamă.

Operațiuni efectuate de persoane fizice și anume:

Art.109

*(4) În cazul **bunurilor introduse în țară de persoane fizice** valoarea în vamă se stabilește de Ministerul Finanțelor Publice pe baza cataloagelor de prețuri externe, corelate cu prețurile interne.*

Prevederile articolul 109 alin.(5) și alin.(6) se referă la stabilirea valorii în vamă a autovehiculelor și vehiculelor noi și folosite, prin prisma alin.(4) și anume cele **introduse în țară de persoane fizice necomercianți**, ca bunuri a căror valoare nu poate fi probată prin întocmirea unei evidențe contabile, în sensul legii.

Referitor la susținerea contestatoarei că actul administrativ fiscal emis urmare controlului de fond, respectiv că, „*RIF nr..X. /30.06.2008 are autoritate de lucru judecat cu privire la perioada și baza impozabilă verificată*”, aceasta este neîntemeiată întrucât activitatea în domeniul vamal este guvernată de Codul vamal care este lege specială în materie în raport cu Codul fiscal

respectiv cu Codul de procedură fiscală, astfel că în conformitate cu prevederile art.61, alin.(1) și alin.(2) din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare la data efectuării operațiunilor de import, care fac referire la perioada în care autoritatea vamală are dreptul de a efectua controlul vamal ulterior, respectiv:

„(1) Autoritatea vamală are dreptul ca, într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să efectueze controlul vamal ulterior al operațiunilor.

(2) În cadrul controlului vamal ulterior, autoritatea vamală verifică orice documente, registre și evidențe referitoare la mărfurile vămuite. Controlul se poate face la oricare persoană care se află în posesia acestor acte sau deține informații în legătură cu acestea. De asemenea, poate fi făcut și controlul fizic al mărfurilor, dacă acestea mai există.”

Având în vedere că, determinarea valorii în vamă pentru autovehiculele folosite introduse în țară în perioada supusă controlului se face potrivit art.77, alin.(1) din **Legea nr.141/1997, privind Codul vamal al României**, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare la data efectuării importului, **în mod legal organele de control vamal** au calculat debitele în sumă de **.X. lei** reprezentând diferențe de TVA.

În ceea ce privește majorările și dobânzi de întârziere T.V.A. în sumă de **.X. lei**, respectiv penalitățile de întârziere în sumă de **.X. lei** stabilite prin **Deciziei pentru regularizarea situației nr..X.19.05.2011** încheiată de reprezentanții Direcției județeană pentru accize și operațiuni vamale .X., acestea reprezintă măsura accesorie în raport cu debitul. Deoarece în sarcina contestatoarei a fost reținut ca datorat debitul în suma de **.X. lei** reprezentând diferențe de TVA, aceasta datorează și accesoriile aferente în suma totală de **X lei**, conform principiului de drept **accessorium sequitur principale**.

În concluzie, în temeiul prevederilor legale invocate în conținutul deciziei, precum și în baza art.216 alin.(1) din OG 92/2003 privind Codul de Procedură Fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1 lit.a) din O.P.A.N.A.F. nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, **“11.1 Contestația poate fi respinsă ca: a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat;”,** contestația **urmează a fi respinsă ca neîntemeiată** pentru debitele în sumă totală de **.X. lei** reprezentând, diferențe de plată pentru TVA în sumă de **.X. lei**, majorări și dobânzi de întârziere T.V.A. în sumă de **.X. lei**, respectiv penalități de întârziere în sumă de **.X. lei**.

Pentru considerentele reținute, în temeiul prevederilor legale invocate în conținutul deciziei, precum și în baza art.216 alin.(1) din OG 92/2003 privind

Codul de Procedură Fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1 lit.a) din O.P.A.N.A.F. nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se:

Decide :

Respingerea ca neîntemeiata a contestației formulată de **S.C. .X.S.R.L.** împotriva Deciziei pentru regularizarea situației nr..X.19.05.2011 pentru suma totală de .X. lei reprezentând, diferențe de plată pentru TVA în sumă de .X. lei, majorări și dobânzi de întârziere T.V.A. în sumă de .X. lei, respectiv penalități de întârziere în sumă de .X. lei.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul .X. sau Tribunalul .X., în termen de 6 luni de la comunicare.

DIRECTOR GENERAL
X